

**การพัฒนารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
โดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน
Development of Private Vocational College Administration
Model Using Performance Management System**

ฉัตรชัย ศิริกุลพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน 2) ศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน ผู้วิจัยได้ใช้หลักการที่สำคัญของเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 แบบกึ่งมีโครงสร้าง แบบสอบถามมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ สอบถามผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 และแบบสอบถามผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 421 โรงๆ ละ 1 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลคืนมาได้ทั้งหมด 360 คน คิดเป็นร้อยละ 85.51 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) รูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า มีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด คือ คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยควรมีสัญลักษณ์และภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับการบริหารวิทยาลัย, วิทยาลัยควรให้การสนับสนุนครูฝึกในสถานประกอบการให้ได้รับเกียรติในการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพเทียบเท่าครูอาชีวศึกษาทุกสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน โดยออกเกียรติบัตรรับรองการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพในสถานประกอบการ และวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว ถูกต้อง มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน ด้านกระบวนการ มีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด คือ คณะกรรมการบริหารกลยุทธ์จะต้องดำเนินการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของบุคลากร โดยการกำหนดสมรรถนะ (Competency) ของแต่ละบุคคลให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบและเป้าหมายในการทำงาน โดยกำหนดสมรรถนะ (Competency) ออกเป็น 3 แบบ 1. สมรรถนะหลัก Core Competency 2. สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Function Competency) 3. สมรรถนะผู้บริหาร (Management Competency) ด้านปัจจัยผลิต มีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด คือ วิทยาลัยมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น จากธรรมชาติภายในวิทยาลัย สื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและมีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามความต้องการของสังคมและสถานประกอบการ และด้านปัจจัยผลลัพธ์ มีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด คือ นักเรียนมีคุณภาพตาม Competency และ KPI ที่กำหนดไว้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักฐานสมรรถนะและความต้องการของสถานประกอบการรวมทั้งสังคมด้วย

2) การตรวจสอบและยืนยันผลการพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการผลงานด้วยการวิเคราะห์ CFA ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหาร

Abstract

The objectives of this study were 1) to develop the private vocational college administration with performance management system, 2) to study the potentiality of the private vocational college administration with performance management system. Delphi Technique was applied with 17 samples in this study. Tools for data collection were semi-structure interview with experts for the first round. The second round interview with experts was rating scale with five scales. The tools also included the questionnaires for each executive from 421 private vocational colleges. There were 360 questionnaires returned, 85.51 percent. The statistics for data analysis were median, interquartile range, frequency, percentage, arithmetic mean, and standard deviation.

The results of the study were as follows.

1) There are four aspects of the private vocational college administration with performance management system. In terms of input, the practices or the conditions that received the highest arithmetic mean were that the executive committee should possess vision and leadership suitable for the college administration. The college should promote trainers in an organization to be vocational teacher equivalent to teachers of both private and government vocational college. The college should issue certificate for vocational teachers in organization. Also, the college should provide effective, fast, accurate, and up-to-date information management. In terms of process, the practices or the conditions that received the highest arithmetic mean were that strategic planning committee should assign personnel standards by specifying appropriate competencies for responsibility and work objective of each personnel. Competencies could be divided in 3 types including core competency, function, and management competency. Regarding productions the practices or the conditions that received the highest arithmetic mean were that the college provided various sources of learning such as the natural setting in the campus, modern publications and technologies thoroughly responding the needs of learners. Also, the courses could meet the requirements of society and organizations. In regards of outcome, the practices or the conditions that received the highest arithmetic mean were that the students were qualified according to the competencies and KPI and possess qualifications according to the three competencies and the requirements of society and organizations.

2) The outcome of performance management system development by CFA showed that the result conformed to the hypothesis.

Keywords : Administration Model

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพความล้มเหลวในการจัดการศึกษาของประเทศไทยในทุกกระดับ การศึกษาสะท้อนถึงความล้มเหลวในการบริหารจัดการด้านการศึกษาของประเทศ ตั้งแต่นโยบายในการจัดการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ปัญหาด้านเศรษฐกิจการเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อม จากปัญหาดังกล่าวประเทศไทยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในวันที่ 20 สิงหาคม 2544 และได้ดำเนินการ พยายามปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบตั้งแต่ปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิรูปโครงสร้าง ปฏิรูปการบริหาร และการจัดการศึกษา การปฏิรูปการเงินเพื่อการศึกษา การปฏิรูปการผลิตและพัฒนาครู รวมถึงการปฏิรูประบบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จากการประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาสำหรับในด้านการจัดการศึกษาของอาชีวศึกษาหลักสูตรการศึกษาขาดความชัดเจนจะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับสูงหรือเข้าทำงานและยังไม่สามารถสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานได้จริง เนื่องจากเทคโนโลยีของงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการศูนย์เปล่าและซ้ำซ้อนในการพัฒนากำลังแรงงานเนื่องจากผู้ที่จบการศึกษาแล้วต้องเข้ารับการอบรมพัฒนาอีกครั้งจากสถานประกอบการ นอกจากนี้ค่านิยมไม่เรียนอาชีวศึกษา ปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจทำให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาออกกลางคันจำนวนมาก โดยอัตราคงอยู่ของนักศึกษา ปวช. ปีการศึกษา 2550 เท่ากับร้อยละ 66.90 (เข้าปวช.1 ปีพ.ศ. 2548 เรียนปวช.3 ปีพ.ศ.2550) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (“สถิติการศึกษาของประเทศไทยปีการศึกษา 2550”, 2551) ซึ่งเป็นปัญหาของประเทศไทยที่กำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพจากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการในการจัดการศึกษาทุกระดับในการปฏิรูปการศึกษาโดยเฉพาะผลลัพธ์หรือความคาดหวังที่จะให้เกิดแก่นักเรียน นักศึกษา คือ เก่ง ดี และมีความสุข ไม่ได้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวัง ในการจัดการศึกษาในด้านอาชีวศึกษาทั้ง

ในภาครัฐและภาคเอกชนมีการดำเนินการในด้านการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาทั้งภายในโดยต้นสังกัดและประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) และการสอบ V-net ซึ่งย่อมาจาก Vocational National Educational Test หมายถึงการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา การสอบ V-net เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนนักศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพปวช.3 และปวส.2พบว่าในการสอบทุกกลุ่มวิชามีคะแนนเต็ม 150 คะแนน ผลการสอบทุกรายวิชามีค่าเฉลี่ยของผลการสอบทั่วประเทศมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสมรรถนะวิชาการท่องเที่ยว 79.33 ส่วนคะแนนเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือรายวิชาสมรรถนะวิชาอุตสาหกรรมสาขางานโยธาคะแนน 44.58 และการสอบคะแนนพื้นฐาน เช่น การสอบสมรรถนะพื้นฐานประยุกต์สมรรถนะเพื่อการเรียนรู้ สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพคะแนนเต็ม 100 คะแนนของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าผลการสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ย 31.33, 35.47, 33.67 ตามลำดับ จากผลการสอบคะแนนของนักศึกษาสายวิชาชีพมีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม 150 คะแนน ในระดับปวช.และ 100 คะแนนในระดับปวส. (ตารางคะแนนสรุปผลสอบ V-net สทศ. 2554)

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาซึ่งในส่วนที่สำคัญที่สุดคือการจัดการศึกษากระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานะในปัจจุบัน ดังนั้นจึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมีความสำคัญโดยเฉพาะสถานศึกษาเอกชนเพราะสถานศึกษาเอกชนต้องสร้างคุณภาพตนเองให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นระบบบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถสร้างคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษา หากไม่มีระบบบริหารสถานศึกษาก็จะไม่สามารถดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นไปตามเป้าหมายวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้ ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญในการชี้วัดความสำเร็จและความล้มเหลวของสถานศึกษา จากการบริหารสถานศึกษาเอกชนในปัจจุบันสถานศึกษาดัง

มีรูปแบบการบริหารที่แตกต่างกันไปไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน สถานศึกษาหลายแห่งได้ใช้เครื่องมือบริหารคุณภาพหลายแบบ เช่น การบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร TQM, ระบบควบคุมคุณภาพ (QC), มาตรฐาน ISO 9000, ระบบบริหารคุณภาพ Top star, การบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategy Management), ระบบบริหารบาลานซ์ สกอร์การ์ด (BSC) ระบบบริหารเหล่านี้เป็นระบบบริหารในด้านธุรกิจเอกชนแต่สถานศึกษาบางแห่งได้ดำเนินการมาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษาและประสบความสำเร็จมาแล้วหลายแห่งและบางแห่งก็ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งคงเป็นการดำเนินการกระบวนกรภายในที่ยังไม่สมบูรณ์แต่ถ้านำแต่ละระบบมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักวิชาการจะเห็นว่ามีจุดอ่อน จุดแข็งที่แตกต่างกันไป (บรรจง ชูสกุลชาติ, (2528:8-9))

การบริหารระบบคุณภาพด้วยระบบบริหารการจัดการผลงาน (PMS) เป็นระบบการบริหารจัดการคุณภาพแนวใหม่ จากการประยุกต์ใช้เครื่องมือหลายรูปแบบตามความเหมาะสมสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายและเป็นการบริหารเชิงคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั้งสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการพัฒนาทั้งสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ มีการปรับปรุงคุณภาพเพิ่มผลผลิต ลดค่าใช้จ่าย มีผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งสังคมในบริบทที่สถานศึกษาดังอยู่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกระบวนกรระบบบริหารการจัดการผลงาน (PMS) จะสามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างแน่นอน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้แนวคิดการบริหารระบบการจัดการผลงาน (Performance Management System) (PMS.)
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน (Performance Management System) (PMS.)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้รูปแบบระบบการบริหารการจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) ผู้วิจัยได้ใช้หลักการที่สำคัญของเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน

2. การศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้รูปแบบระบบการบริหารการจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต หรือผู้จัดการ หรือผู้อำนวยการในปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยละ 4 คน จำนวน 100 วิทยาลัยด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้านการพัฒนารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้รูปแบบระบบการบริหารการจัดการผลงานด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เป็นแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และ ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยแนวคิด Performance Management System (PMS) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐานและ C.F.A. (Confirmatory Factor Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของประเด็นที่ใช้ในรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แนวคิดระบบบริหารจัดการผลงาน Performance Management System (PMS)

ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) จำนวน 39 ประเด็นหลัก (57 ข้อคำถาม) พบว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ($Mdn > 3.50$ และ $IQR < 1.50$) โดยได้รับฉันทามติจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกประเด็น แสดงว่า กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าประเด็น มีความเป็นไปได้การปฏิบัติในรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ด้านกระบวนการ (Process) จำนวน 54 ประเด็นหลัก (72 ข้อคำถาม) พบว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ($Mdn > 3.50$ และ $IQR < 1.50$) โดยได้รับฉันทามติจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกประเด็น แสดงว่า กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าประเด็น มีความเป็นไปได้การปฏิบัติในรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ด้านปัจจัยผลผลิต (Output) จำนวน 3 ประเด็นหลัก (3 ข้อคำถาม) พบว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ($Mdn > 3.50$ และ $IQR < 1.50$) โดยได้รับฉันทามติจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกประเด็น แสดงว่า กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าประเด็น

มีความเป็นไปได้การปฏิบัติในรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ด้านปัจจัยผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 2 ประเด็นหลัก (2 ข้อคำถาม) พบว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ($Mdn > 3.50$ และ $IQR < 1.50$) โดยได้รับฉันทามติจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกประเด็น แสดงว่า กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าประเด็น มีความเป็นไปได้การปฏิบัติในรูปแบบการ

บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แนวคิดระบบบริหารจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.49$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 9 คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยควร มีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับการบริหารวิทยาลัย ข้อ 14 คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยควรได้รับผลตอบแทนในการทำงานเพื่อเป็นแรงจูงใจ ข้อ 25 วิทยาลัยควรให้การสนับสนุนครูฝึกในสถานประกอบการ ให้ได้รับเกียรติในการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพเทียบเท่าครูอาชีวศึกษาทุกสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน โดยออกเกียรติบัตรรับรองการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพในสถานประกอบการ ข้อ 31 วิทยาลัยต้องมีระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว ถูกต้อง มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน (Real Time) ($\bar{X} = 4.94, S.D. = 0.24$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 6 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน สังคมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.92$) ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.62$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 46 การกำหนดกลยุทธ์จะต้องมีการเปรียบเทียบทางเลือกกลยุทธ์เพื่อเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับวิทยาลัย ข้อ 47 การกำหนดกลยุทธ์ของวิทยาลัยต้องมีความชัดเจนและท้าทาย ข้อ 48 วิทยาลัยต้องมีวัฒนธรรมการทำงานที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ข้อ 83.4 คณะกรรมการบริหารกลยุทธ์ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานสถานศึกษาในการที่จะสร้างคุณภาพของนักศึกษาให้มีคุณภาพเหนือคู่แข่ง โดยมีมาตรฐานการประเมินภายใน QA เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำของวิทยาลัยและข้อ 83.5 คณะกรรมการบริหารกลยุทธ์จะต้องดำเนินการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของบุคลากร โดยการ

กำหนดสมรรถนะ (Competency) ของแต่ละบุคคลให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบและเป้าหมายในการทำงาน โดยกำหนดสมรรถนะ(Competency) ออกเป็น 3 แบบ 1. สมรรถนะหลัก Core Competency 2.สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Function Competency) 3.สมรรถนะผู้บริหาร (Management Competency) ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 59.4 วิทยาลัยนำผลการประเมินไปใช้ในการพิจารณาผลการตอบแทนตามความสามารถและเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดการยอมรับและเชื่อถือในระบบการบริหารผลงาน PMS ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.44) ด้านปัจจัยผลผลิต โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 95 วิทยาลัยมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่นจากธรรมชาติภายในวิทยาลัย สื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและมีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามความต้องการของสังคมและสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.77) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 94 วิทยาลัยมีสถานะการเงินที่มั่นคงสามารถพัฒนาวิทยาลัยได้อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.73) ด้านปัจจัยผลผลิต โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.83) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 97 นักเรียนมีคุณภาพตาม Competency และ KPI ที่กำหนดไว้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักฐานสมรรถนะและความต้องการของสถานประกอบการรวมทั้งสังคมด้วย ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 98 วิทยาลัยมีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเจริญเติบโตอย่างมั่นคง ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.90)

ตอนที่ 3 การศึกษารูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ด้านปัจจัยนำเข้าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่

ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.47) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 9 คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยควรมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับการบริหารวิทยาลัย ข้อ 25 วิทยาลัยควรให้การสนับสนุนครูฝึกในสถานประกอบการให้ได้รับเกียรติในการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพเทียบเท่าครูอาชีวศึกษาทุกสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน โดยออกเกียรติบัตรรับรองการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพในสถานประกอบการ และข้อ 31 วิทยาลัยต้องมีระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว ถูกต้อง มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน (Real Time) ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.23) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 6 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน สังคมและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.69) ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.62) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 83.5 คณะกรรมการบริหารกลยุทธ์จะต้องดำเนินการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของบุคลากร โดยการกำหนดสมรรถนะ (Competency) ของแต่ละบุคคลให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบและเป้าหมายในการทำงาน โดยกำหนดสมรรถนะ(Competency) ออกเป็น 3 แบบ 1. สมรรถนะหลัก Core Competency 2.สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Function Competency) 3.สมรรถนะผู้บริหาร (Management Competency) ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 59.4 วิทยาลัยนำผลการประเมินไปใช้ในการพิจารณาผลการตอบแทนตามความสามารถและเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดการยอมรับและเชื่อถือในระบบการบริหารผลงาน PMS ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.43) ด้านปัจจัยผลผลิต โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.76) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 95 วิทยาลัยมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น จากธรรมชาติภายในวิทยาลัย สื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและ

ข้อเสนอแนะ

มีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามความต้องการของสังคมและสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.74) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 94 วิทยาลัยมีสถานะการเงินที่มั่นคงสามารถพัฒนาวิทยาลัยได้อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.69) ด้านปัจจัยผลลัพธ์ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติหรือลักษณะที่ปรากฏจริงอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.79) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 97 นักเรียนมีคุณภาพตาม Competency และ KPI ที่กำหนดไว้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักฐานสมรรถนะและความต้องการของสถานประกอบการรวมทั้งสังคมด้วย ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ 98 วิทยาลัยมีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเจริญเติบโตอย่างมั่นคง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.69)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) เพื่อยืนยันรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) องค์ประกอบของความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แนวคิดระบบบริหารการจัดการผลงาน (Performance Management System) ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญจำนวน 18 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) อยู่ระหว่าง 0.79 – 0.88 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 18 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันบรรยายความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แนวคิดการบริหารระบบการจัดการผลงาน (Performance Management System) ได้ดี

ค่า $p(p\text{-value})=0.000$ ค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) = 397.947, ค่า DF (Degrees of Freedom) = 123, ค่า RMSEA(Root Mean Square Error of Approximation) = .079, ค่า NFI (Normed Fit Index) = .923, ค่า CFI (Comparative Fit Index) = .945, ค่า RMR (Root Mean Square Residual) = .020, ค่า GFI (Goodness of Fit Index) = .889 ดัชนีภาพโมเดล PMS

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้รูปแบบระบบการบริหารจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) เป็นรูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในระดับมากทุกองค์ประกอบของรูปแบบและรายข้อ ด้วยเหตุนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจึงควรนำรูปแบบการบริหารที่ได้จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายและกลยุทธ์ของวิทยาลัย

2. ปัจจัยที่สนับสนุนให้การบริหาร โดยรูปแบบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้รูปแบบบริหารการจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) ประสบผลสำเร็จคือ ให้การสนับสนุนครูฝึกในสถานประกอบการ ให้ได้รับเกียรติในการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพเทียบเท่าครูอาชีวศึกษาทุกสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน โดยออกเกียรติบัตรรับรองการเป็นครูผู้สอนวิชาชีพในสถานประกอบการ และมีระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว ถูกต้อง มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน (Real Time)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อติดตามผลของการบริหาร โดยใช้รูปแบบการบริหารวิทยาลัย

อาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้รูปแบบระบบบริหารการจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวชี้วัดที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ในแต่ละมุมมอง เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการบริหารตามรูปแบบระบบการบริหารจัดการผลงาน Performance Management System (PMS)

3. ควรมีการพัฒนา รูปแบบระบบการบริหารจัดการผลงาน Performance Management System (PMS) ด้วยเทคนิควิธีการวิจัยอื่น

เอกสารอ้างอิง

บรรจง ชูสกุลชาติ. (2528). การบริหารการศึกษาไทยในทศวรรษใหม่. กรุงเทพมหานคร:

สมาคมศิษย์เก่าครูมัธยมจันทเกษม ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอราวัณการพิมพ์.

สุญาณี ฉิมอำ. (2550). รูปแบบการบริหารที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชนสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 3. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2546) . รายงานสรุปการติดตามและ

ประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา ในวาระครบรอบ 4 ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด
(มหาชน).